

ஆடம் பொருள் கலைஞர்

44

“தம்பி... டீ இன்னும் வரலை” என்பது இன்று பிரபலமாகிவிட்ட ஒரு திரைப்பட நகைச்சுவை வசனம். ஆங்கிலத்தில் ‘டீ’ என்று அழைக்கப்படும் தேநீரைத் தயாரிக்கப் பயன்படும் தேயிலைக்குப் பின்னுள்ள குருதி செறிந்த வரலாற்றை அறிய நேர்ந்தால், நாம் சுவைக்கும் ஒவ்வொரு மிதறு தேநீரையும் கொஞ்சம் விசும்ப லுடன் தான் பருக நேரிடும்.

காபிக்கு அடுத்து இன்று உலகில் அதிகம் விரும்பப்படும் ஒரு பணப் பயிர், தேயிலை. 1800-களில்தான் இந்தியாவில் தேயிலை மூலம் தேநீர் தயாரித்துப் பருகும் வழக்கம், ஆங்கிலேயர்கள் வழியாக அறிமுகமானது. பிறகு 1815 வாக்கில், இலங்கையும் ஆங்கிலேயர்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வர, சில ஆண்டுகளில் தேயிலை அங்கும் அறிமுகமானது.

“1820-ஆம் ஆண்டு முதல் காபி தோட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, 1823-ஆம் ஆண்டு முதல் காபி உற்பத்தி தொடங்கியது. மதறாஸ் மாகாண அரசாங்கம், 1815-இல் தஞ்சாவூர் கலெக்டருக்கு, தஞ்சை சுற்று வட்டாரப் பகுதிகளிலிருந்து

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில், 2008-ஆம் ஆண்டு ஜூன் 15 அன்று, ‘டான் மீ’ தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச ஊதியம் ரூ.338.23 ஆக உயர்த்தி வழங்கப்பட்டது. அதன் பிறகு சுமார் 10 ஆண்டு காலம் அதி.மு.க. அரசு, பரிந்துரைக்கப்பட்ட ஊதியத்தை உயர்த்தாமல் விட்டுவிட்டு, 2019-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 28 அன்று ‘டான் மீ’ தொழிலாளர்களுக்கு தினசரி ஊதியத்தை அகவிலைப்படியுடன் சேர்த்து ரூ.350.73 ஆக, அதாவது, ரூ.12.50 மட்டுமே உயர்த்தி வழங்கியது.

2021-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் நம் கழக அரசு பொறுப்பேற்றவுடன், இந்த ஆண்டு அந்தத் தொழிலாளர்களின் தினசரி சம்பளம் ரூ.438 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளதுடன், 20 சதவிகித போனஸ் வழங்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பல்வேறு துறைகளில் தொலைநோக்கும் பார்வையுடன், முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் செயல்படுத்திய திட்டங்கள், உருவாக்கிய கட்டமைப்புகள் குறித்து இந்தப் பகுதியில் பார்த்து வருகிறோம். இந்த வாரம் **தாயகத்தின் தேயிலை!**

தாயகத்தின் தேயிலை!

மறுவாழ்வுத் திட்டம் மூலம் தொழில் வளர்ச்சி!

இலங்கைக்குத் தோட்டத் தொழிலாளர்களை அனுப்பக் கோரி ஒரு கடிதம் அனுப்பியது. கூலி அதிகம் வேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன் காபி தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காக 150 தொழிலாளர்கள் 1828-இல் இலங்கை சென்றடைந்தனர்” என்று மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் ஜெ.பால சுப்பிரமணியம் தன் கட்டுரை ஒன்றில் பதிவு செய்திருக்கிறார். ஆக, 1823-ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ்நாட்டிலிருந்து தமிழர்கள் இலங்கையில் மலையகத் தோட்டப் பணிகளுக்காகப் புலம்பெயர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் புலம்பெயர்வின் 200-வது ஆண்டு இது!

கண்ணியம் போற்றிய மறுவாழ்வு!

இங்கிருந்து தோட்ட வேலைகளுக்காக இலங்கை சென்ற தமிழர்கள், பல்வேறு இன்னல்களுக்கு ஆளாகினர். சமவெளிப் பகுதியில் மேற்கொள்ளும் விவசாயப் பணிகளைக் காட்டிலும், மலையகத் தோட்டங்களில் பணியாற்றுவது மிகவும் கடினமாக இருந்தது. அதனால், பலர் ஒப்பந்தங்களை மீறி தாயகம் திரும்பினர். அப்படி முயற்சி செய்து காவலர்களிடம் சிக்கிக் கொண்டவர்கள் மீது குற்ற நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதற்கு பயந்து பலர், ‘நம் தலைவிதி இதுதான்’ என்று மனதைத் தேற்றிக்கொண்டு இலங்கையிலேயே தங்கிவிட்டனர்.

இந்த நிலையில்தான், பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து இலங்கை விடுதலையடைந்த பிறகு, அங்கு தமிழர்கள் மீது சிறிய அளவில் இன ரீதியான தாக்குதல், கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தலையெடுக்கத் தொடங்கின. அதைத் தொடர்ந்து, இந்திய அரசு இலங்கை அரசுடன் 1964-இல் ஏற்படுத்திக் கொண்ட சாஸ்திரி-சிறிமாவோ உடன்படிக்கையின்படி, இலங்கையிலிருந்து பல நூறு தமிழர்கள், தங்கள் தாயகமான தமிழ்நாட்டுக்குத் திரும்பினர்.

இந்த நிறுவனத்தில் ஏற்கப்பட்ட இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்பிய குடும்பங்களுக்கு,

- வாடகை இல்லா குடியிருப்புகள்
- குடிநீர் வசதிகள்
- இலவச மருத்துவ வசதிகள்
- குழந்தைக் காப்பகங்கள்
- ஆரம்பக் கல்வி
- ஊதியத்துடன் கூடிய பிரசவ கால விடுப்பு (84 நாட்கள்)
- ஒவ்வொரு 20 நாள் வேலைக்கும் 1 நாள் ஊதியத்துடன் கூடிய விடுப்பு
- ஆண்டுக்கு 14 நாட்கள் உடல் சுகவீன விடுப்புடன், 2/3 பாகம் ஊதியம்
- ஆண்டில் 9 நாட்களுக்கு தேசிய மற்றும் பண்டிகை விடுப்பு
- குளிக்காலப் போர்வைகள் அளிக்கப்படுதல்
- வேலை இடங்களில் இலவசத் தேநீர்
- பெண் மற்றும் ஆண் தொழிலாளர்களுக்குக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு ஊக்கத் தொகை
- வருங்கால வைப்பு நிதி
- பணிக்கொடை
- தொழிலாளர் நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை
- போனஸ்

உள்ளிட்ட நல்வாழ்வு வசதிகள் கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் அளிக்கப்பட்டன. இவற்றில் பல வசதிகள், இன்றும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன.

அவ்வாறு வந்தவர்களில் பலர், நீலகிரி மாவட்டத்தில்தான் அதிக அளவில் குடியேறினர். அதற்கு ஒரு காரணம், அந்த மாவட்டத்தில் தேயிலை பயிரிடப்பட்டு வந்ததால், அங்கு தாங்கள் பிழைக்க ஏதேனும் வழி கிடைக்கலாம் என்று அந்த மக்கள் எண்ணியிருக்கலாம்.

அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்து, அவர்களை கண்ணியமான ஒரு மறுவாழ்வுக்குத் தயார்படுத்த, 1968-இல் நம் கழக அரசால் தொடங்கப்பட்டதுதான் ‘தேயிலை வளர்ப்புப் பணித் திட்டம்’.

1968-இல் பேரறிஞர் அண்ணா முதலமைச்சராக இருந்தார். ஆனால், அவர் புற்றுநோயால் பாதிக்கப் பட்டிருந்த காலம் அது. அப்போது அவர் சிகிச்சையில் இருந்தபோதெல்லாம், அவரது இடத்தில் பொறுப்பாக இருந்து அரசை நடத்தியது முத்தமிழறிஞர் கலைஞர்தான். அதன்படி, ‘தேயிலை வளர்ப்புப் பணித் திட்டம்’ கொண்டு வந்தது கலைஞர்தான். பிறகு 1976-இல், அந்தத் திட்டம், ‘தமிழ்நாடு தேயிலைத் தோட்டக் கழகம்’ என்ற பெயரில் ஒரு நிறுவனமாக உருவாக்கப்பட்டது. ஆங்கிலத்தில் இது ‘டான் மீ’ என்று அழைக்கப்படுகிறது.

வெண்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு

‘டான் மீ’ தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து, இப்போது வரை சுமார் 3 ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று சுமார் 6,700 பேருக்கு நிரந்தர வேலையும், அந்தக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த இதர உறுப்பினர்கள் என சுமார் 4,500 பேருக்கு விளைச்சல் காலத்துக்கு ஏற்ப தற்காலிக வேலை வாய்ப்பும் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிறுவனத்தில் மொத்தத் தொழிலாளர் எண்ணிக்கையில் 50 சதவிகிதத்துக்கும் மேல் பெண் தொழிலாளர்கள் பணியாற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இங்கு பணியாற்றும் பணியாளர் யாரேனும் மரணமடைந்துவிட்டால், கருணை அடிப்படையில் அவர்களின் பணி அவரது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் வழங்கப்படுகிறது. 1989-91-ஆம் ஆண்டு காலத்தில், கலைஞரின் ஆட்சியின்போது, இப்படி ஒரு திட்டம் தமிழ்நாட்டில் வேறு எந்தத் தேயிலைத் தோட்ட நிறுவனத்திலும் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை.

தற்சமயம், சுமார் 4,500 ஏக்கர் பரப்பளவில் தேயிலை பயிரிட்டு, அதை நிர்வகித்து வரும் இந்த ‘டான் மீ’ நிறுவனத்தின் தேயிலைத் துளுக்கு உலகம் முழுவதும் சந்தை இருக்கிறது. நாட்டின் தேயிலை ஏற்றுமதியிலும் இந்த நிறுவனத்தின் பங்களிப்பு மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக உள்ளது. ஆக, ஒரு மறுவாழ்வுத் திட்டத்தை, தொழில் வளர்ச்சிக்கான திட்டமாகவும் சிந்தித்துச் செயல்படுத்தியதில் உள்ளது, நவீன தமிழ்நாட்டைக் கட்டமைத்த கலைஞரது தொலைநோக்கின் சிறப்பு!

...வலம் வருவோம்

‘தாடிக்காரன் பேத்தி’ – இசைக் காணொலி!

மொனாடி சமூகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கும் வரை, தந்தை பெரியார் என்கிற ‘கருத்து நெருப்பை’ சுமந்து செல்ல தலைமுறைகள் பல உருவாகும். அந்த வகையில், தந்தை பெரியாரைப் பாடி மகிழ்கிறார் சிறுமி தனியாழ். சமீபத்தில், அவர் வெளியிட்டுள்ள ‘தாடிக்காரன் பேத்தி’ என்கிற பாடல் பலரது கவனத்தையும் ஈர்த்துள்ளது.

பெரியாரை அறிமுகப்படுத்தி, அவர் வெளியிட்டுள்ள இந்த இசைக் காணொலி இளம் தலைமுறையினிடம் பெரியாரைக் கொண்டு சேர்க்கும். பாடலின் பின்னணியில் ஒரு குழுவினரின் உழைப்பு இருந்தாலும், சிறுமி தனியாழ் உணர்வுப்பூர்வமாக பெரியாரை உள்வாங்கிப் பாடுவது நெருக்கமாக உரை வைக்கிறது.

தன் வாழ்நாள் முழுவதும் மாணுட சமத்துவத்துக்காக நேர்மையுடனும் துணிச்சலுடனும், தன்னலம் பாராமல் எதிர்த்துப் போராடிய பெரியார், தலைமுறைகள் கடந்தும் ஈர்க்கப்படுகிறார் என்பதை ‘தாடிக்காரன் பேத்தி’யில் கண்டு ரசிக்கலாம்.

பிளாஷ்பேக்

பரிசாக சுவர் கடிகாரம்!

1995 -ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 4 அன்று சேலம் மாவட்டத்தில், தேர்தல் நிதி அளிப்புக் கூட்டம் நடைபெற்றது. அன்றைக்கு சேலம் மத்திய மாவட்ட மாணவர் அணி துணை அமைப்பாளராக இருந்த நான், என்னால் இயன்ற அளவுக்கு நிதி வசூல் செய்து தலைவர்

கலைஞர் அவர்களிடம் அளித்தேன். என் கழகப் பணியைப் பாராட்டும் விதமாக, சுவர் கடி காரம் ஒன்றை அன்பளிப்பாக அதே மேடையில் தலைவர் கலைஞர் எனக்கு வழங்கினார். உடன் ஆற்காட்டார் அவர்களும், இன்றைய கழகப் பொதுச்செயலாளர் துரைமுருகன் அவர்களும் இருந்தனர்.

-கொ.மு.கணேசன், முன்னாள் துணை அமைப்பாளர், கலை இலக்கியப் புகழ்நிலைப் பேரவை, சேலம் மத்திய மாவட்டம்.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறு குறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புகள். அலைபேசி எண் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனையேட்டை, சென்னை-600 018. வாட்ஸாப் எண்:90033-24473, மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவுலம்

தேவையற்ற செலவுகள்

1958 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 8 ஆம் தேதி, தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் ஆளுநர் உரையைப் புறக்கணிப்பதாக அறிஞர் அண்ணா அறிவித்தார். “ஆளுநர் என்ற பதவியே தேவையற்றது, ஒழிக்கப்பட வேண்டியது. ஆளுநருக்காகவும் அவரது பரிவாரங்களுக்காகவும் ஆண்டுதோறும் செலவிடப்படும் பெரும் தொகையினால் எந்தவித உருப்படியான பலனும் இல்லை என்பதால், அவை அத்தனையும் வீண் செலவு. நாட்டின் இன்றைய பொருளாதார நிலையில் அவ்வளவு பெருந்தொகையைப் பாழாக்குவது காலத்திற்கு ஒவ்வாதது” என்று அவர் வெளியிட்ட அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம்

301

எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

